

הוּרוֹ בֵּית דִין פְּרָקָרָאשׁוֹן הַוְרִיאָת

ט א ב מ"י פ"ג מ"ה ס"ג גננות סללה
ט ב קמג שענן ר"ו
ט ג מ"ז סס ס"ל ג' פ"ג סס סללה
ט ה קמג ס"ק
ט ב ד מ"י סס פ"ד סללה ד קמג
ט ס"ק
ט ג ה מי"ז סס פ"ד סללה ג וילק
ט י' הולב ר' ר' דמן ר' דמן

רביינו חננאל

בְּנֵי וְבָנָתָם וְכָל נִצְמַת דָּן.
הַזָּהָר מִן־הַלְּבָד בְּנֵי הַלְּבָד
הַמֶּלֶךְ בְּנֵי הַלְּבָד מִן־נְפָקֵן
הַמֶּלֶךְ כָּל־הַלְּבָד מִן־בְּנֵי הַלְּבָד

רבי שמעון אומר יג פרים ובעבדות כוכבים שלשה עשר פרים ויג שערים פר ושער בכל שבת ושבת פר ושער ל'ב' הד הוו ב'ד ועשו ז' שבטים או רוכן על פיחן מביאין פר ובעבדות כוכבים מביאין פר ושער דברי ר' מ ר' רביה יהודה אמר ז' שבטים שהחטאו מביאין ז' פרים ושאר שבטים שלא חטאנו מביאין על ידיין פר ישאך אלו שלא השפט על פיחן אותו שבט הוא חייב ושאר כל השבטים פטורין דברי רביה יהודה וחכמים ואומרים אין חיבנן אלא על הוריית בית דין הגנול בלבך שנאמר ואמם כל עדת ישראל יישנו ולא עדת אותו שבט: גמ' כת' ר' ידע שהחטו וטע מה הוו יכול יהו חיבנן ת'ל ² ונודעה החטא רילא שירדו החטאן אשר חטאנו חטאנו שני שבטים מביאין שני פרים אלא חטאנו שני חידדים מביאין שני פרים חטאנו ג' מביאין ג' תל הקחל הקחל חייב וככל קחל וקהל חייב לכך כיצד חטאנו מביאין שני שבטים מביאין שני שבטים רבינו יהודה ר' ש אמר ז' מביאין ז' ושאר שבטים שלא חטאנו מביאין על ידיין פר פר שאפלו אלו שלא חטאנו מביאין ע' החטאן לכך נאמר קחל לחיב על כל קחל וקהל דברי יהודה ר' ש אמר ז' שבטים שהחטאו מביאין ז' פרים ובית דין מביאין על ידיין פר שנאמר למטה קחל ומעליה קחל אף קחל האמור למטה ב'ד עם הקחל דברי מאיר אמר ז' שבטים שהחטאו ב'ד מביאין על דודים פר והן פטורין נאמר קחל למטה ונאמר קחל למעליה מה קחל האמור למעליה ב'ד ולא צבור ר' רביה שמעון בן אליעזר אמר משמו יתרהו ששה שבטים והם רוכן של קחל איזו ז' איזו ר' רביה יונתן של קחל ורבאי פר

הש פקקן דלמיינען קאכ' מונגען ב' עס
 עס קאַל דסְמִיכָּתָן ווענֶס לְבָדָן מְעֵנָה קָאַל
 דָּרְהָה מְעֵנָה שְׂיֻוֹן ב' ז' קאַל דָּמָרָה
 מְעֵנָה ווּקְרִיבָּן קָאַל ב' ז' עס קָאַל.
 כי דיליך ר' מ' מְהַקְּלָה תְּמִימָה מְעֵנָה
 ווענֶס דבר מְעֵנָה קָאַל בִּית דִין וְאֶל
 קָאַל כְּלָמָר דָּרוֹתָה מְלִיחָה ט' ז' ז' ז'
 אֶל בְּקָאַל דָּלָג גַּם מְזִיעָה ווענֶס מְקָל
 מְעֵנָה קָאַל דָּמָרָה מְעֵנָה ע' ז' קָאַל
 אֶל מְקָל קָאַל בִּית דִין וְאֶל בְּקָאַל
 ווּקְרִיבָּן קָאַל בִּית דִין וְאֶל בְּקָאַל
 נְפָךְ. דָּתָן בְּמִקְמָתָן כְּלִימָות נ' פָּקָד

אמר מר ונודעה החמתה ולא שודרו החותמיין מאן תנא אמר רב יוחה אמר רב ואיתמא רבא דלא אמר אליעזר טרנתן אמר ר' אליעזר מה נשך אם חלב אצל חייב נותר אצל חייב רב איש אמר אפילו תומי ר' אליעזר שאני הכא רכובתי אשר חטא עליה החטם מבני הכהן אשר חטא בה החטא מבני ליה פרט למחרעט מ"ט ר' יוחה קסבר ארבעה קהלי בחיבי קהל הקהלה קהלי בחיבי קהלה על כל קהלה וקהלה וחדר להו ר' יוחה בבראש קהלה בקהל וחד לנוריה וחדר לשפט שעשה בהוראה ב"ד ו"ש תלתא קהלי בחיבי התקה תליה ב"ד ומעשה תלוי בקהל וחדר לנוריה וחד לנוריה וחד לשפט שעשה בהוראה ב"ד וחדר לשפט שעשנה בחיבי קהלה ממעני הכהלה אורחותה דקרווא היא כדארמי אינשי מעוני דפלויא חד לחיבי על כל קהלה וקהלה וחתה אחרני נאמר למטה קהלה ונאמר למעללה קהלה מה להלן ב"ד עם הקהלה אף כאן ב"ד עם הקהלה ו"ט קהלה התקה לא דריש הליך תרי קהלי בחיבי מבעי ליה לנאמר למטה קהלה ונאמר למעללה קהלה מה להלן ב"ד ולא צבר בא"מ כת"ה וזה אס מעני העדה אלמא מעוטא דרכוי מעוני וכחוי כי כל העשנאות בשגגה למירוא דרכוא אין מעוטא לא הא בצד עשו ו והו של קהלה או 'אעפ' שאינון רבו של קהלה חינין גרבון

צומפות